

Ի՞նչ է Ճշմարտությունը: — Թիվ Երկու

Մի՛ կնքիր այս գրքի մարգարեության խոսքերը

Jeff Pippenger

2023-09-05

Յույց է տրվել, որ 1840 թվականի օգոստոսի 11-ից մինչև 1844 թվականի հոկտեմբերի 22-ի պատմությունը այն պատմությունն է, որ ներկայացված է յոթ որոտներով, որոնք կնքված էին մինչև փորձաշրջանի փակվելուն անմիջապես նախորդող ժամանակը: Այս հոդվածում ես կսկսեմ վերանայել այն, ինչ մենք առանձնացրել ենք յոթ որոտների խորհրդաբանության վերաբերյալ: Մենք պատմական գծեր՝ պատմական գծերի վրա, օգտագործում ենք՝ ներկայացնելու այս ճշմարտությունները: 1840 թվականի օգոստոսի 11-ից մինչև և ներառյալ 1844 թվականի հոկտեմբերի 22-ը կան չորս մարգարեական հանգրվաններ՝ առաջին հրեշտակի լուրի գորավորում, առաջին հիասթափությունը, Կեսգիշերյան աղաղակը և Մեծ հիասթափությունը:

1840 թվականի օգոստոսի 11-ը նախակերպված էր Մովսեսով՝ մորենու վառվող թփի մոտ: 1844 թվականի գարնանը տեղի ունեցած առաջին հիասթափությունը նախակերպված էր Մովսեսի կնոջ՝ Մեպփորայի կողմից, երբ նա վշտահար և երկյուղածությամբ թլփատեց իրենց որդուն: Կեսգիշերյան աղաղակը, որ սկսվեց Էքսեթերի ճամբարային ժողովում օգոստոսի 12–17-ին, նախակերպված էր Մովսեսի Եգիպտոս ժամանելով և Եգիպտոսի առաջնեկների մահվան վերաբերյալ նրա սկզբնական նախագգուշացմամբ: 1844 թվականի հոկտեմբերի 22-ի Մեծ Հիասթափությունը նախակերպված էր Կարմիր ծովի մոտ եղող եբրայեցիներով:

Դավիթ թագավորի օրերում 1840 թվականի օգոստոսի 11-ը նախապատկերվեց փղշտացիների կողմից Աստծո տապանակը վերադարձնելով: 1844 թվականի գարնան առաջին հիասթափությունը նախապատկերվեց Օզգայի՝ Աստծո տապանակին դիպչելով: Կեսգիշերյան Աղաղակը, որ սկսվեց օգոստոսի 12–17-ը Էքզեթերի վրանային ժողովում, նախապատկերվեց Դավթի կողմից տապանակը Երուսաղեմ բերելով: 1844 թվականի հոկտեմբերի 22-ի Մեծ Հիասթափությունը նախապատկերվեց Դավթի կնոջ՝ Մեղքողի կողմից, երբ նա արհամարհեց Դավթին, որովհետև նա տապանակով մտնում էր Երուսաղեմ:

1840 թ. օգոստոսի 11-ը նախապատկերված էր Քրիստոսի մկրտությամբ: 1844 թ. գարնան առաջին հիասթափությունը նախապատկերված էր Ղազարոսի մահվան հիասթափությամբ: Օգոստոսի 12–17-ը Էքզեթերի ճամբարական ժողովում սկսված Կեսգիշերյան աղաղակը նախապատկերված էր Քրիստոսի հաղթական մուտքով Երուսաղեմ: 1844 թ. հոկտեմբերի 22-ի Մեծ հիասթափությունը նախապատկերված էր խաչի հիասթափությամբ:

Մենք նշել ենք, որ այս չորս հանգրվանները ներկայացնում են յուրաքանչյուր բարենորոգչական շարժման ամբողջական կառուցվածքի միայն մի մասնակի

հատվածը: Մենք այս չորս հանգրվանները նույնացնում ենք որպես այն պատմության վկաներ, որը սկսվեց 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ին: Չորս գծերից յուրաքանչյուրի մարգարեական առանձնահատկություններից մեկն այն է, որ յուրաքանչյուր գծի հանգրվանները կրում են նույն թեման:

Մովսեսի համար այդ բոլոր չորս նշանաքարերը վերաբերում էին Աստծու այն գործին, որով Նա ուխտի մեջ էր մտնում ընտրյալ ժողովրդի հետ՝ ի կատարումն Աբրահամի մարգարեության: Դավիթ թագավորի բարեփոխման գծում այդ բոլոր չորս նշանաքարերը կապված էին Աստծու տապանակի հետ: Քրիստոսի գծում այդ բոլոր չորս նշանաքարերը կապված էին մահվան և հարության հետ:

1840 թվականի օգոստոսի 11-ը օր՝ տարի սկզբունքի հաստատումն էր: 1844 թվականի գարնան առաջին հիասթափությունը պատճառվեց օր՝ տարի սկզբունքի սխալ կիրառությամբ: Սամուել Մնոուի «Կեսգիշերային աղաղակի» պատգամը այդ սխալ կիրառության ուղղումն ու կատարելագործումն էր: Ուղղված պատգամը հիմնված էր օր՝ տարի սկզբունքի վրա և կատարվեց 1844 թվականի հոկտեմբերի 22-ին: Բոլոր չորս սահմանաքարերը նույնացնում են օր՝ տարի սկզբունքը:

Քույր Ուայթը մեզ հայտնում է, որ յոթ որոտները ներկայացնում են այն իրադարձությունները, որոնք տեղի ունեցան առաջին և երկրորդ հրեշտակների լուրերի ժամանակ. սակայն նա նաև ուսուցանում է, որ յոթ որոտները ներկայացնում են նաև «ապագա իրադարձություններ, որոնք իրենց կարգով պիտի հայտնվեն»: Յոթ որոտները ներկայացնում են չորս մարգարեական իրադարձություններ, որոնք սկսվեցին 1840 թվականի օգոստոսի 11-ին և ավարտվեցին 1844 թվականի հոկտեմբերի 22-ին, և այդ չորս սահմանաքարերը նույն կարգով պիտի կրկնվեն մեր պատմության մեջ:

2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ը նախատիպավորվել էր 1840 թվականի օգոստոսի 11-ով, և այդ երկու թվականներն էլ կապված են իսլամի հետ՝ այդպիսով միավորելով ադվենտիզմի սկիզբը ադվենտիզմի ավարտի հետ: Թե՛ 1840 թվականի օգոստոսի 11-ը, թե՛ 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ը հաստատում էին իրենց համապատասխան պատմությունների հիմնական մարգարեական կանոնը:

2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ին Հայտնության տասնութերորդ գլխի հրեշտակը իջավ, իսկ 1840 թվականի օգոստոսի 11-ին Հայտնության տասներորդ գլխի հրեշտակը իջավ: Future for America-ի առաջին հիասթափությունը եղավ 2020 թվականի հուլիսի 18-ին Իսլամի վերաբերյալ չիրականացված կանխատեսումը: Այն պատգամը, որ բացկնքվում է, ինչպես 1844 թվականի ամռանը էքսեթերում եղավ Կեսգիշերյան Աղաղակը, նախապես տրված, սակայն չիրականացված կանխատեսման ուղղումն է: Միլլերի հետևորդների համար այդ ուղղումը վերաբերում էր օր՝ տարի սկզբունքի նախկինում ձախողված կիրառությանը, որով 1843 թվականը սահմանվել էր որպես Տիրոջ վերադարձի ժամանակը: Այսօր այն ուղղումը, որ ներկայացված է Միլլերի հետևորդների Կեսգիշերյան Աղաղակի պատգամով, պետք է լինի մի սահմանանշան, որը ներկայացնում է Իսլամը, ինչպես նախորդ երկու սահմանանշաններն էին: Սամուել Մնոուի աշխատանքի մեջ նախատիպավորված ուղղումը կոչված չէր անտեսելու

նախկինում չիրականացված կանխատեսումը, այլ ճշգրտելու այն կանխատեսումը, որը նախկինում ձախողվել էր:

«Հիասթափվածները Սուրբ Գրություններից տեսան, որ իրենք գտնվում էին հապաղման ժամանակում, և որ պետք է համբերությամբ սպասեին տեսիլքի կատարմանը: Նույն ապացույցները, որոնք նրանց մղել էին իրենց Տիրոջը սպասել 1843 թվականին, նրանց առաջնորդեցին Նրան ակնկալելու 1844 թվականին»: Early Writings, 247.

Այսօր այն պատգամը, որը նախապատկերված է էքստերի ճամբարային ժողովից հնչած պատգամով, կլինի նախկինում ձախողված կանխատեսության կատարելագործումը: Միլլերի հետևորդների պատմության Մեծ Հիասթափությունը ներկայացնում է մի մեծ հիասթափություն, որ տեղի է ունենում Կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ, սակայն այն կլինի Իսլամի վերաբերյալ մի կանխատեսության համատեքստում: Սամուել Մոտուի պատգամը ճշգրիտ ամսաթվի նույնականացում էր: Ամսաթիվը ճիշտ էր, բայց իրադարձությունը՝ սխալ: Այսօր Մոտուի պատգամով ներկայացված պատգամը կլինի Իսլամի վերաբերյալ մի պատգամ, որը 2020 թվականի հուլիսի 18-ի առաջին հիասթափության ժամանակ ձախողված պատգամի կատարելագործումն է:

Այժմ այլևս ժամանակներ կամ թվականներ չեն ներառվում, որովհետև 1844 թվականի հոկտեմբերի 22-ից ի վեր ժամանակ սահմանելը այլևս չպետք է լինի Աստծու մարգարեական լուրի մի մասը:

«Տերը ինձ ցույց տվեց, որ երրորդ հրեշտակի պատգամը պետք է գնա և հռչակվի Տիրոջ սփռված զավակներին, և որ այն չպետք է կախված լինի ժամանակից, որովհետև ժամանակը այլևս երբեք փորձաքար չի լինելու: Ես տեսա, որ ոմանք ընկնում էին մի կեղծ գրգռվածության մեջ, որ ծագում էր ժամանակի մասին քարոզությունից. որ երրորդ հրեշտակի պատգամը ավելի զորեղ էր, քան ժամանակը կարող էր լինել: Ես տեսա, որ այս պատգամը կարող է կանգնել իր իսկ հիմքի վրա, և որ ժամանակի կարիքը չունի՝ այն գորացնելու համար, և որ այն պիտի գնա հզոր գորությամբ, պիտի կատարի իր գործը, և պիտի կարճվի արդարությամբ»: Experience and Views, 48, 49.

Մեր պատմության չորրորդ ուղենիշը պետք է լինի կիրակնօրյա օրենքը, որովհետև բոլոր բարենորոգչական գծերի սուրբ պատմությունները, տող առ տող իրար գումարված, այդ պատմությունների ներշնչյալ մեկնաբանության հետ՝ Մարգարեության Հոգու միջոցով, համատեղ վերցված, վճռականորեն հաստատում են, որ մեր պատմության մեջ հզոր հրեշտակի իջնելուց հետո կիրակնօրյա օրենքը չորրորդ ուղենիշն է: Յոթ որոտների պատմության չորրորդ ուղենիշը, որոնք «ապագա իրադարձություններ են, որ պետք է բացահայտվեն իրենց կարգով», պետք է կապված լինի իսլամի հետ՝ հիմնվելով այն փաստի վրա, որ նույն թեման միշտ առկա է նույն չորս ուղենիշներում յուրաքանչյուր բարենորոգչական շարժման մեջ:

Իսլամը պիտի մաս կազմի մարգարեական իրադարձություններին կիրականորյա օրենքի ժամանակ՝ երկրորդ պատճառով: Հիսուսը՝ Հուդայի ցեղի Առյուծը, հատուկ կերպով վերցրել է այս չորս իրադարձությունների պատմությունը և սահմանել այն որպես ինքն իրեն ներկայացնող խորհրդանիշ: Այդ խորհրդանիշը յոթ որոտներն են: Ամեն բարենորոգչական շարժման մեջ կան նաև այլ նշակետեր, որոնք գոյություն ունեն թե՛ առաջ, թե՛ հետո այն չորս նշակետերի, որոնք Հուդայի ցեղի Առյուծը սահմանում է որպես յոթ որոտներ: Որպես ինքն իրեն ներկայացնող խորհրդանիշ՝ այս չորս նշակետերը պարունակող խորհրդանշական պատմության առաջին նշակետը ներկայացնում էր Իսլամի հարձակումը Միացյալ Նահանգների վրա 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ին: Այն փաստը, որ Ալֆան և Օմեգան նույնացնում են վերջը սկզբի հետ, հաստատում է Իսլամը կիրականորյա օրենքի ժամանակ, որովհետև այդ չորս նշակետերից առաջինը Իսլամի հարձակումն էր 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ին, ուստի չորրորդ և վերջին նշակետը նույնպես պետք է լինի Իսլամի հարձակում Միացյալ Նահանգների դեմ:

Հնարավոր է, որ կիրականորյա օրենքը իսլամի կողմից Նյու Յորք քաղաքի վրա կատարվող ևս մեկ հարձակումն է, և դա որպես վերջ կպատասխաներ մի սկզբի, որը նույնացվում է սկիզբով, սակայն առնվազն այն լինելու է իսլամի կողմից հարձակում, ինչպես որ կանխագուշակվել էր 2020 թվականի հուլիսի 18-ին:

Մենք նաև ցույց ենք տվել, որ Ալֆան և Օմեգան այդ չորս պատմությունների ներսում մի պատմություն էին թաքցրել: Իրապես, այդ թաքնված ներքին պատմությունը առաջնային հայտնություն է, որն այժմ ի հայտ է բերվում՝ կապված «Հայտնության գրքի մարգարեության խոսքերը մի՛ կնքիր» պատվերի հետ: Այդ թաքնված ներքին պատմությունը ճանաչվում է, երբ յոթ որոտներով ներկայացված չորս նշանաքարերի ներսում տեսնում ենք, որ կա մի ժամանակաշրջան, որը սկսվում է հիասթափությամբ և ավարտվում հիասթափությամբ: Միլլերիտական պատմության մեջ երկրորդ հրեշտակի գալստից մինչև երրորդի գալուստը հատուկ մի պատմություն է, որն ինքնին մի խորհրդանիշ է ներկայացնում: Այն սկսվում է մի հրեշտակի պատգամով, որը պետք է ուտել, դրանով իսկ նշանավորելով տասը կույսերի առակի հապաղման ժամանակը: Այնուհետև այն մատնանշում է Կեսգիշերյան աղաղակը, որը նույնպես մի պատգամ է, որ պետք է ուտել, և ապա տանում է դեպի երրորդ պատգամի գալուստը, որը նույնպես պետք է ուտել:

Յոթ որոտների գծի ներսում եղած թաքնված ներքին գիծը մարգարեականորեն հաստատվում է ոչ միայն նրանով, որ սկիզբը ներկայացնում է մի հիասթափություն, և որ գալիս է մի հրեշտակ ու տրվում է ուտելու պատգամ, որը այնուհետև կրկնվում է մեծ հիասթափության ժամանակ, այլև հաստատվում է նաև «ճշմարտությամբ»:

Հին Կտակարանում «ճշմարտություն» թարգմանվող եբրայական «*’emet*» բառը կազմվել է այն հրաշալի լեզվաբանի կողմից՝ օգտագործելով եբրայական այբուբենի առաջին տառը, ապա այբուբենի տասներեքերորդ տառը, և ապա ավարտելով այբուբենի վերջին տառով, որպեսզի կազմվի այն բառը, որը թարգմանվում է որպես «ճշմարտություն»:

Մենք ցույց ենք տվել, որ այդ տառերը ներկայացնում են առաջին հիշատակության

կանոնի սկզբունքը, այն սկզբունքը, որը սկզբից նույնականացնում է վախճանը: Առաջին տառը «ալֆա» տառն է: Միջին տառը եբրայական այբուբենի տասներեքերորդ տառն է և ներկայացնում է ապստամբությունը: Վերջին տառը վերջինն է, վախճանը՝ օմեգան: Մենք ցույց ենք տվել, որ այս երեք տառերը ներկայացնում են հավիտենական ավետարանի երեք քայլերը, ինչպես հաստատված է մի քանի մարգարեական գծերով:

Այդ երեք տառերի իմաստները համապատասխանում են երեք հրեշտակների պատգամներից յուրաքանչյուրի իմաստին: Այդ երեք տառերի իմաստները համապատասխանում են Դանիել տասներկուերորդ գլխի տասներորդ խոսքում հիշված իմաստունների և ամբարիշտների մաքրման ընթացքին, որոնք մաքրվում, սպիտակեցվում և փորձվում են: Երեք եբրայական տառերը, որոնք միավորվել են «ճշմարտություն» բառը կազմելու համար, կրում են Ալֆայի և Օմեգայի կնիքը, և այն երեք քայլերը, որոնք դրանք նշում են առաջին հրեշտակի պատգամում, կոչվում են հավիտենական ավետարան: Այդ տառերով ներկայացված երեք քայլերը նաև ներկայացնում են Սուրբ Հոգու գործը, ինչպես այն շարադրված է Հովհաննես տասնվեցերորդ գլխում:

Եվ երբ Նա գա, աշխարհին կհանդիմանի մեղքի, արդարության և դատաստանի համար. մեղքի՝ որովհետև Ինձ չեն հավատում. արդարության՝ որովհետև Ես գնում եմ Իմ Հոր մոտ, և դուք այլևս Ինձ չեք տեսնի. դատաստանի՝ որովհետև այս աշխարհի իշխանը դատապարտված է: Հովհաննես 16:8-11.

Առաջին հիասթափությունը ներկայացված է որպես մեղք, ինչպես երևում է Մովսեսի, Օզայի, Մարիամի և Մարթայի, ինչպես նաև միլլերականների օրինակներում, որովհետև Հովհաննեսի ավետարանի տասնվեցերորդ գլուխը նկարագրում է Սուրբ Հոգու գործը՝ մեղքի վերաբերյալ համոզելու մեջ, քանի որ «չեն հավատում»: Մեր նոր հիշատակած խորհրդանիշներից յուրաքանչյուրը ներկայացնում է առաջին հիասթափությունը, և նրանցից յուրաքանչյուրի պատմությունը վկայում է, որ այդ հիասթափությունը պատճառված էր այն մեղքով, որ նրանք չէին հավատացել մի բանի, որն առաջուց հայտնված էր նրանց: Առաջին քայլը մեղքի համոզումն է: Առաջին քայլը եբրայական այբուբենի առաջին տառն է:

Թաքնված պատմության երկրորդ սահմանաքարը արդարությունն է, որտեղ Աստծո զորության հայտնությունը դրսևորվում է Կեսգիշերյան Աղաղակի պատգամը կրողների արդարության մեջ: Նրանք Աստծո արդարությունն են դրսևորում ուշացման ժամանակի ավարտին, որովհետև Հովհաննես տասնվեցերորդ գլուխն ասում է, որ Քրիստոս գնաց Իր Հոր մոտ, և նրանք այլևս Քրիստոսին չտեսան: Արդարության դրսևորումից առաջ Քրիստոսը ուշացել էր: Միլլերականների դեպքում, երբ Քրիստոս Իր ձեռքը հեռացրեց, սխալը ճանաչվեց: Ապա ուղղված պատգամի բովանդակությունը առաջ բերեց երկրպագուների երկու դաս: Մի դասը դրսևորեց արդարություն, որովհետև նրանք յուղ ունեին, իսկ մյուս դասը դրսևորեց ապստամբությունը, որը ներկայացված է եբրայական այբուբենի տասներեքերորդ տառով:

«Ամբողջ երկրի Տիրոջ մոտ կանգնած օծյալները» ունեն այն դիրքը, որ մի ժամանակ տրված էր Սատանային՝ որպես ծածկող քերովբե: Իր աթոռը շրջապատող սուրբ էակների միջոցով Տերը մշտական հաղորդակցություն է պահպանում երկրի բնակիչների հետ: Ոսկե յուղը ներկայացնում է այն շնորհը, որով Աստված շարունակ մատակարարում է հավատացյալների ճրագները, որպեսզի դրանք չթրթռան և չմարեն: Եթե չլինեք, որ այս սուրբ յուղը երկնքից է թափվում Աստծո Հոգու պատգամների միջոցով, չարի գորությունները մարդկանց վրա լիակատար իշխանություն կունենային:

«Աստված անարգվում է, երբ մենք չենք ընդունում այն պատգամները, որ Նա ուղարկում է մեզ: Այսպես մենք մերժում ենք այն ոսկե յուղը, որ Նա պիտի թափեր մեր հոգիների մեջ, որպեսզի այն փոխանցվեր խավարի մեջ գտնվողներին: Երբ պիտի հնչի կոչը՝ «Ահա, փեսան գալիս է. ելե՛ք նրան ընդառաջ», նրանք, ովքեր չեն ընդունել սուրբ յուղը, ովքեր իրենց սրտերում չեն փայփայել Քրիստոսի շնորհը, անմիտ կույսերի նման պիտի գտնեն, որ պատրաստ չեն իրենց Տիրոջը հանդիպելու: Նրանք իրենց մեջ չունեն յուղը ձեռք բերելու գորություն, և նրանց կյանքերը խորտակված են: Բայց եթե Աստծո Սուրբ Հոգին խնդրվի, եթե մենք աղաչենք, ինչպես Մովսեսն արեց՝ «Ցո՛ւյց տուր ինձ Քո փառքը», Աստծո սերը պիտի սփռվի մեր սրտերում: Ոսկե խողովակների միջոցով ոսկե յուղը պիտի փոխանցվի մեզ: «Ոչ գորությամբ, ոչ էլ ուժով, այլ Իմ Հոգով, ասում է Զորաց Տերը»: Արդարության Արեգակի պայծառ շողերն ընդունելով՝ Աստծո զավակները փայլում են որպես լույսեր աշխարհում»: Review and Herald, July 20, 1897.

Նկատի ունեցեք, որ նրանք, ովքեր ընդունում են Կեսգիշերային Աղաղակի պատգամը, նախապատկերվել են Մովսեսով՝ Քորեի այրում, որտեղ նա աղաչում էր, որ Աստված իրեն ցույց տա Իր փառքը: Այդ երկու դասերը իրենց բնավորությունը վերջնականապես կազմավորել էին Կեսգիշերային Աղաղակից առաջ՝ դադարի ժամանակաշրջանում:

«Մենք այժմ ապրում ենք ամենավտանգավոր ժամանակում, և մեզանից ոչ մեկը չպետք է դանդաղի Քրիստոսի գալստյանը պատրաստություն փնտրելու մեջ: Թող ոչ ոք չհետևի հիմար կույսերի օրինակին և չմտածի, թե ապահով կլինի սպասել մինչև ճգնաժամը գա, ապա միայն ձեռք բերել այնպիսի բնավորության պատրաստություն, որ կարողանա կանգուն մնալ այդ ժամանակում: Չափազանց ուշ կլինի որոնել Քրիստոսի արդարությունը, երբ հյուրերը կանչվեն ներս և քննվեն: Այժմ է ժամանակը հագնելու Քրիստոսի արդարությունը՝ հարսանեկան պատմուճանը, որը ձեզ պիտանի կդարձնի Գառան ամուսնական ընթրիք մտնելու համար: Առակում հիմար կույսերը ներկայացված են որպես յուղ խնդրողներ, որոնք իրենց խնդրանքով չեն ստանում այն: Սա խորհրդանշում է նրանց, ովքեր չեն պատրաստել իրենց՝ զարգացնելով այնպիսի բնավորություն, որ կանգուն մնա ճգնաժամի ժամանակ»: The Youth's Instructor, January 16, 1896.

Կեսգիշերային աղաղակի պահին մի խումբը ուներ անհրաժեշտ յուղը, իսկ մյուսը՝ չունեք: Երկրորդ քայլը սպասման ժամանակի ավարտին արդարության կամ անիրավության հայտնությունն է, «որովհետև» Փեսան գնաց «իր» «Հոր մոտ, և այլևս ինձ չեք տեսնի»: Երկրորդ քայլը եբրայական այբուբենի տասներեքերորդ տառն է: Թաքնված

պատմության երրորդ քայլը դատաստանն է, մեծ հիասթափությունը և այբուբենի վերջին տառը:

Յոթ որոտների ներսում ծածուկ պահված պատմությունը վկայվում է «ճմարտություն» բառով, սկզբի հիասթափությամբ, որը նույնացնում է վերջին հիասթափությունը, և սկզբում ու վերջում պատգամով եկող հրեշտակով: Ծածուկ պատմությունը կճանաչվի միայն նրանց կողմից, ովքեր ընդունել են Աստվածաշնչի ուսումնասիրության այն կանոնները, որոնք տրվել են բարձրագույն իշխանության կողմից: Սկզբում՝ Միլլերի կանոնները, իսկ վերջում՝ Մարգարեական Բանալիները:

Յոթ որոտների պատմության հետ, ինչպես հենց նոր շարադրեցինք, կա մի շեշտադրում, որը պետք է կրկնել և հիշել: Ամեն բարենորոգչական գծի մեջ առաջին հիասթափությունը նախապես հաստատված ճմարտության անտեսումն է: Մովսեսը մոռացավ թլփատել իր որդուն, թեև դա հենց այն Ուխտի նշանն էր, որը մատնանշում էր Աբրահամի մարգարեությունը: Օգան մոռացավ, որ միայն քահանայությունն իրավունք ուներ դիպչելու տապանակին: Մարիամն ու Եղիսաբեթը Ղազարոսի պատմության մեջ վկայություն են տալիս, որ իրենք նախապես գիտեին Քրիստոսի հարության գործության մասին: Երբ կազմվեց 1843 թվականի աղյուսակը, առաջնորդները (ընկերակցական ճնշման հետևանքով) հենվեցին հայր Միլլերի վրա, որպեսզի նա անտեսի այն, ինչ միշտ ասել էր 1843 թվականի տարվա մասին: Նրանք պնդեցին, որ նա փոխի իր հաստատված վկայությունը, որը որոշ ազատ տեղ էր թողնում մինչև 1843 թվականը՝ որպես իրենց կանխասացությունը՝ քսաներեք հարյուր օրերի կատարման վերաբերյալ: Միլլերի վկայությունը ցույց է տալիս, որ շարժման մյուս առաջնորդների գործադրած ընկերակցական ճնշումն իրեն մղեց թողնելու մարգարեության կատարման ժամանակի իր ոչ հստակ սահմանումը և ուղիղ հայտարարել, որ այն պիտի կատարվեր 1843 թվականին:

Future for America-ի հետ մենք գիտեինք, որ այլևս երբեք չպետք է լինի ժամանակի վրա «կախված» մեկ այլ պատգամ: Future for America-ը շարժման ամբողջ պատմության ընթացքում բազմիցս ուսուցանել էր այդ փաստը: Առաջին հիասթափությունը միշտ հիմնված է հաստատված փորձաքար ճմարտության անտեսման վրա: Դա ճմարտության մեղավոր անտեսում էր, սակայն առավել նշանակալից կերպով՝ դա Ուիլյամ Միլլերի գլխավոր կանոնի մեղավոր անտեսումն էր, որի ավարտը հատուկ կերպով նույնացվել էր 1844 թվականին:

Եվ այն հրեշտակը, որին ես տեսա կանգնած ծովի վրա և երկրի վրա, իր ձեռքը բարձրացրեց դեպի երկինք, և երդվեց Նրանով, որ ապրում է հավիտյանս հավիտենից, որ ստեղծեց երկինքը և այնտեղ եղած բաները, երկիրը և այնտեղ եղած բաները, և ծովը և այնտեղ եղած բաները, թե այլևս ժամանակ չի լինելու:
Հայտնություն 10:5, 6.

Սպիտակ Քույրի համաձայն՝ այն հրեշտակը, որ կանգնած էր ցամաքի և ծովի վրա, «Հիսուս Քրիստոսից պակաս անձնավորություն չէր»: «Ապագան Ամերիկայի համար» անտեսեց Հիսուս Քրիստոսի ուղիղ պատվերը: Անձամբ ես միայն մի բուռ մարդկանց

հետ եմ հաղորդակցվել, որոնց հետ առնչված եմ եղել մինչև 2020 թվականի հուլիսի 18-ը: Այդ սակավաթիվ մարդկանցից միայն երկուսի հետ, և այդ երկուսից մեկն այժմ ննջել է Հիսուսում, ես ուսումնասիրել և փորձարկել եմ, թե ինչ էր գալիս Աստծո Խոսքից՝ կապված 2020 թվականի հուլիսի 18-ի փորձառության հետ: Սակայն, հիմնվելով միլլերական պատմության վրա, որը սկիզբն է այն բանի, որի վախճանն ենք մենք, ես վստահ եմ, որ դեռ կան այնպիսիք, ովքեր այն ժամանակ շարժման մեջ էին և մինչ այժմ էլ շարունակում են մարգարեության այնպիսի կիրառություններ ներկայացնել, որոնք «ժամանակի վրա են կախված»: Արևի տակ նոր բան չկա:

Ժամանակը չափազանց սակավ է՝ շարունակելու այդպիսի մարգարեական ոգևորությամբ, սակայն ամեն մարդ թող լիովին համոզված լինի իր իսկ մտքում: Եվ այն մարդկանցից յուրաքանչյուրը, որ դիրք է բռնում այն կողմում, որը դեռևս խաղում է ժամանակի հետ, թող իմանա, որ Future for America-ը մերժում է այդ բոլոր կիրառությունները, քանի որ դրանք ոչ այլ ինչ են, քան սատանայական մոլորություններ:

Յոթ որոտները կազմող չորս ճանապարհային նշանների ներսում գտնվող թաքնված մարգարեական գիծն է, որ այժմ բացվում է Հուդայի ցեղից եղող Առյուծի կողմից: Այս հոդվածը պարզապես եղել է «եմե!» եբրայական բառի վերաբերյալ մեր ասածների վերանայում, որը թարգմանվում է որպես «ճշմարտություն»: Այն չի անդրադարձել այն ամենին, ինչ մենք նախկինում կիսել ենք, սակայն վերանայման նպատակը ցույց տալն է, որ Հովհաննեսի Ավետարանի տասնվեցերորդ գլխի ութերորդ համարը լիովին համաձայն է այն մարգարեական մոդելի հետ, որ մենք ներկայացնում ենք յոթ որոտների ներսում գտնվող թաքնված ներքին մարգարեական գծի վերաբերյալ:

Դեռևս անհրաժեշտ է մի փոքր հավելյալ վերանայում, նախքան հասնենք այն եզրակացությանը, որին կանդրադառնանք հաջորդ հոդվածում:

Մի՛ կնքիր այս գրքի մարգարեության խոսքերը, որովհետև ժամանակը մոտ է: Անիրավություն գործողը թող դեռ անիրավություն գործի, և պղծվածը թող դեռ պղծվի, և արդարը թող դեռ արդարություն անի, և սուրբը թող դեռ սրբանա: Եվ ահա, շուտով գալիս եմ, և Իմ վարձատրությունն Ինձ հետ է՝ յուրաքանչյուրին հատուցելու ըստ իր գործի: Ես եմ Ալֆան և Օմեգան, սկիզբը և վերջը, առաջինը և վերջինը: Հայտնություն 22:10–13.